

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 30Cb/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120258678
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Varga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:6120258678.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Pavlom Vargom v právnej veci žalobcu: BK SERVIS s.r.o., Prašná 6, 040 18 Košice - Krásna, IČO: 36 586 188, právne zast. AZARIOVÁ&RUŽBAŠÁN Law Firm s.r.o., Kmeťová 26, Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému : Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 170,01 Eur , takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobcovi sumu 170,01 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 170,01 € od 22.02.2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v plnej výške 100%, ktoré je povinný nahradiť žalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14.03.2020 domáhal zaplatenia sumy vo výške 170,01 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 26.09.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle B. X. W., T.J.: U., rok výroby: 2013, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo spoločnosti Doruč s.r.o., so sídlom: Krásnohorská 104, 040 11 Košice - Pereš, IČO: 46 963 481 konajúca prostredníctvom G. O., U., E. E., konateľ (ďalej ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla, T.: U., ktorého vlastníkom, DETEX-EUROBABY, spol. s.r.o., so sídlom: Južná trieda 66, Košice 040 01, IČO: 47 342 609, konajúca prostredníctvom: M. T. W.?(ďalej ako „vinník nehody“), mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, t. j. v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 1980127239. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený, t.j. spoločnosť Doruč s.r.o., dal svoje poškodené motorové vozidlo B. X. W., T.: U., rok výroby: 2013, opraviť v servise BK SERVIS s.r.o., so sídlom: Prašná 6, 040 18 Košice - Krásna, IČO: 36 586 188, konajúca prostredníctvom: D. Y. - konateľ, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka č.: 15604/V, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 3601,14 EUR bez DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 20200003. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „Náhradu škody sme stanovili v súlade s § 442, 443 Občianskeho zákonníka nasledovne: Faktúra za opravu: 4321,37 EUR , Nep priznané položky (navýšená normohodina za prácu, lakovací materiál) -204,01 EUR , DPH -686,23 EUR. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 1980127239 predstavovala sumu vo výške 3601,14 EUR bez DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným, však bola iba do výšky 3431,13 EUR bez DPH. Celková nepriznaná suma je vo výške 170,01 €. Neuznaná suma vo výške 170,01 €, bola vlastníkom

motorového vozidla B. X. W., T.: U., ktorým je poškodená spoločnosť Doruč s.r.o., postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.02.2020.

3. Žalobca ďalej uviedol, že skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má žalobca nárok. Poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, resp. žalobca ako jeho právny nástupca, má priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na náhradu škody poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Servis, t.j. žalobca, pri oprave poškodených motorových vozidiel postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou. Náklady na prácu a lakovanie, sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukazujeme na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla: - Auto Gábiel, s.r.o. Košice - Osloboditeľov 70, Košice - 38 € bez DPH - mechanické práce, 43 € - klampiarske a lakovacie práce, Moris Slovakia s.r.o. - Alejová 4, Košice - 45 € bez DPH - mechanická dielňa, 43 € bez DPH - karosárska a lakovacia dielňa, Motor-Car Prešov s.r.o. - Petrovanská 36, Prešov - 35 € bez DPH - mechanická dielňa, 35 € bez DPH - karosárska a lakovacia dielňa. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle B. X. W., T.: U. za 1 normohodinu mechanickej práce a taktiež za 1 normohodinu lakovacej práce sumu vo výške 35 € (bez DPH), čo je v porovnaní s ostatnými autoservisami porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považujeme za nedôvodne, že nebola uznaná cena práce v plnej výške.

4. Žalobca ďalej uviedol, že zo strany žalovaného boli uznané nedostatočné náklady na lakovací materiál. Pracovný postup zahŕňal dve vrstvy univerzálneho laku, pričom uznané náklady nie možné považovať za primerané, z dôvodu nedostatočného pokrytia nákladov vynaložených na lakovací materiál. Výška lakovacej konštanty podľa kalkulácií predstavuje 120%. Žalovaný nepreukázal, na základe akých skutočností nepriznal položky v plnej výške za lakovací materiál, nepredložil žiaden odborný dôkaz, neuniesol bremeno tvrdeného. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov, ktoré musel žalobca, resp. poškodený vynaložiť v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Nie je známe, na základe akých skutočností, dôkazov, dospel žalovaný ku kráteniu celkovej sumy, na ktorej náhradu má poškodený, resp. žalobca nárok o 170,01 EUR. V súlade s uvedeným, žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ním tvrdenej skutočnosti, čoho následkom má byť jeho neúspech. Škoda, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku poistnej udalosti č. 1980127239 mu bola vnútená a teda má právo, aby mu žalovaný uhradil náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške.

5. Na základe vyššie uvedeného si žalobca týmto navrhol vydanie platobného rozkazu na sumu 170,01 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 170,01 € od 22.02.2020 do zaplatenia.

6. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 30.03.2020 platobný rozkaz, sp. zn.: 3Up/469/2020, ktorým zaviazal žalovaného do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu na zaplatenie istina 170,01 €, úroku z omeškania 5,00% ročne zo sumy 170,01 € od 22.02.2020 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Zároveň uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 85,82 € a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.

7. Žalovaný voči vydanému platobnému rozkazu podal odpor. V odpore podanom žalovaný uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí, nárok žalobcu rozporuje v celom rozsahu z týchto dôvodov:

8. Aj napriek tomu, že nie je spornou skutočnosť, že poškodený si uplatnil u žalovaného nároky na náhradu škody za poškodené motorové vozidlo továrenskej značky B. X. W., T.: U., ku ktorému malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla, T. U. 02JE pri dopravnej nehode dňa 26.09.2019 a ani to, že predmetné motorové vozidlo bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, spornou je otázka aktívnej legitímácie žalobcu pre konanie ako aj zodpovednosť poistenca žalovaného čo do rozsahu a výšky škody na poškodenom motorovom vozidle. Tak ako to vyplýva z obsahu žaloby žalobca nárok odvodzuje od skutočnosti, že žalovaný je v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a z uzatvorenej poistnej zmluvy za vinníka dopravnej nehody/svojho poistníka nahrádza skutočnú škodu, tak Allianz - Slovenská poisťovňa, a, s, ako poisťovateľ tak koná výlučne za svojho poisteného, ktorý z titulu existencie poistno-právneho vzťahu vzniknutého uzatvorenou zmluvou o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. má právo, aby poisťovňa ako poisťiteľ v prípade poistnej udalosti t. j. vzniku jeho povinnosti nahradil škodu, za ktorú poistený zodpovedá za neho túto uhradila (§822 Občianskeho zákonníka a §4 cit. zák.). Náhradu platí poisťovňa/poisťiteľ poškodenému, poškodený právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá (§823 OZ) a aj napriek tomu, že poškodený si môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovni (§15 cit. zák.) z uvedených ustanovení vyplýva, že záväzok poisťovne nahradil poškodenému škodu za poisteného je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému. Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa nim nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú inak, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila ani vtedy sa však poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať, a to aj z hľadiska subjektov, ktoré sú z hľadiska hmotno-právneho v danom právnom vzťahu nositeľmi práv a povinností. Z uvedeného je takto zrejme, že ak poisťovateľ voči poškodenému nemá ani nemal žiadne povinnosti, len poistený má právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu, je vylúčená existencia pohľadávky postupcu voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. a vylúčené je aj postúpenie takejto domnejšej pohľadávky, ktorá by založila aktívnu legitímáciu žalobcu pre konanie. Žalovaný predmetnú argumentáciu opiera o právny názor prezentovaný v rozhodnutiach Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/119/2012 a sp. zn. 2Cob/203/2016. Vychádzajúc z uvedeného je takto zrejme neexistencia pohľadávky postupcu voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. čoho priamym dôsledkom je absencia aktívnej legitímácie žalobcu pre konanie a preto je na mieste žalobu zamietnuť.

9. K nároku tak, ako je uplatňovaný v predmetnej žalobe sa žalovaný vyjadruje nasledovne. Potom, čo žalovaný prijal hlásenie o škodovej udalosti bola vykonaná obhliadka/doobhliadka poškodeného motorového vozidla a následne potom, čo mu boli dňa 08.01.2020 doručené doklady a to faktúra za opravu poškodeného motorového vozidla opravcu BK Servis s.r.o. zo dňa 08.01.2020 vrátane kalkulácie a dňa 10.01.2020 a žiadosť o bezhotovostnú platbu na účet opravcu, zistil, že v uvedenom prípade vznikol rozdiel medzi žalovaným kalkulovanou/priznanou primeranou normohodinou a normohodinou účtovanou opravcom. Opravca t.j. žalobca účtuje 35 Eur bez DPH a žalovaný ako primeranú normohodinu na základe prieskumu trhu neautorizovaných servisov priznal vo výške 26,67 Eur bez DPH. Zároveň bol zistený rozdiel medzi účtovaným a priznaným množstvom lakovacieho materiálu, ktorý bol opravcovi priznaný na základe technológie lakovania, ktorú používa pri oprave vozidiel, pričom na základe vstupných nákladov na lakovanie (značka lakovacieho materiálu, pomocného materiálu...) priznaný koeficient 111%. (prieskum v uvedenom servise na technológiu lakovania žalovaný vykonal ešte dňa 15.3.2017), s tým že uvedený servis nám v prieskume oznámil, že nemá vlastnú lakovňu. Rozdiel medzi cenou fakturovanou opravcom a priznanou žalovaným je v týchto položkách: K +M práce 6,0NH x (35,0 - 26,67) = 49,98 Eur bez DPH
L práce 5,2NH x (35,0 - 26,67) = 43,32 Eur bez DPH LM 408,72 - 332,01 = 76,71 Eur bez DPH
spolu nepriznané 170,0 EUR bez DPH.

Takto realizovaný prepočet, tak ako je uvedené so stanovením výšky skutočnej škody v zmysle ust. §442 a nasl. Občianskeho zákonníka v sume 3 431,13 Eur, bol dňa 07.02.2020 aj uhradený a realizované bolo aj oznámenie o poukázaní náhrady škody. K preukázaniu primeranej výšky nákladov na opravu

žalovaný ako dôkaz predkladá hodinové sadzby opravcov, u ktorých je výška normohodiny totožná so žalovaným priznanou sumou.

10. Žalobca nepreukázal tak dôvodnosť žalobou uplatňovaného nároku, ale ani dôvodnosť nároku na príslušenstvo pohľadávky t.j. 5%-ného úroku z omeškania ako ani nároku na náhradu trov konania. Čas plnenia náhrady škody nie je ustanovený Občianskym zákonníkom a nie je určený ani dohodou a jej splatnosť sa zásadne určuje podľa §563 Občianskeho zákonníka. V danom prípade povaha súdnej veci vylučuje použitie tohto ustanovenia, nakoľko čas plnenia je stanovený špeciálnym právnym predpisom a to zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákon o PZP), keďže v danom prípade je predmetom konania nárok, ktorý sa viaže na dopravnú nehodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

11. Tak ako to žalovaný uviedol a dôkazmi preukázal, nárok na náhradu škody v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka usporiadal v nesporne patriacej výške náhrady škody a keďže žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal dôvodnosť svojho nároku, žalovaný žiada žalobu zamietnuť a priznať mu proti žalobcovi právo na náhradu trov konania, vzniknutých v súvislosti s bránením práva.

12. Žalobca vo vyjadrení k odporu, ku námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že postupca je poškodeným z poistnej udalosti č.1980127239. V zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Z predmetného ustanovenia je zrejmé, že poškodený si môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi, t.j. priamo voči žalovanému. V danom prípade žalovaný neuhradil nárok poškodeného na náhradu škody v plnej výške, preto poškodenému vznikla voči žalovanému neuhradená pohľadávka, ktorú postúpil na žalobcu. V predmetnom prípade poškodený, t.j. veriteľ postúpili svoju pohľadávku voči žalovanému, t.j. sumu vo výške 170,01 €, ktorá mu mala byť vyplatená z titulu nároku na náhradu škody, na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zámenu v osobe oprávneného (veriteľa). Pri tejto zmene totiž postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitímáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpenie pohľadávky je vlastne osobitným prípadom právneho nástupníctva (sukcesie), pri ktorom právny nástupca - postupník (nový veriteľ), nadobúda od právneho predchodcu - postupcu (pôvodného veriteľa), všetky prevádzané práva (creditorposterior in prioriscreditorislocumsuccedit). Zároveň na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (§ 36 OZ), to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. zo samotného oznámenia o poistných plnení je zrejmé, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie na náhradu škody v čiastočnom rozsahu. Žalobca ako právny nástupca poškodených sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal na súde iba nahradenia škody v rozsahu, ktorý žalovaný v zmysle predmetných oznámení o poistnom plnení poškodeným nepriznal. Vzhľadom na čiastočnosť plnenia zo strany žalovaného je teda spornou len výška tohto priznaného plnenia na náhradu škody a nie samotná existencia škody. Žalovaný tým, že priznal a uhradil poškodenému nárok na náhradu škody, hoci len v čiastočnom rozsahu, faktický uznal, že na strane poškodeného skutočne ku škode došlo. Tým, že žalovaný čiastočne priznal poškodenému nárok na náhradu škody v čiastočnom rozsahu písomne uznal svoj dlh v zmysle § 558 OZ, t.j. uznal svoj záväzok vzniknutý z poistnej udalosti, ktorý je povinný uhradiť poškodenému v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a OZ. Uvádzame judikatúru NS SR- rozhodnutie sp. zn.: 4Cdo/116/2009: „K platnosti úkonu uznania dlhu v zmysle § 558 OZ, okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlh uznáva.“ Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol dôvod vzniku - poistná udalosť, vyjadril

zároveň v akej výške dlh uznáva a taktiež vyjadril prísľub zaplatiť dlh. Ustanovenie § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov predstavuje hmotnoprávny základ nárokov poškodeného. Zmyslom a účelom povinného zmluvného poistenia je práve to, aby si náhradu škody mohli poškodení uplatniť práve u poisťovne, čo je legitímnym právom poškodených vyplývajúcim im z § 15 ods. 1 zákona o PZP. Práve zavedením povinného zmluvného poistenia sa sledoval účel ochrany obetí, resp. poškodených z dopravných nehôd. Na základe vyššie uvedeného máme za to, že právne názory uvedené v judikátoch, na ktoré odkazuje žalovaný, sú v otázke aktívnej vecnej legitímácie a postúpenia pohľadávky pre tento prípad irelevantné, na druhej strane podporujú našu argumentáciu ohľadne skutočnej škody a povinnosti žalovaného plniť. V zmysle vyššie uvedeného považujeme námietky žalovaného ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako aj ich odôvodnenie za irelevantné a zavádzajúce.

13. K výške uplatňovaného nároku žalobca uviedol, že žalobca si účtoval normohodinu, ktorá je obvyklá, čo preukázal predloženými cenníkmi. Zároveň je neakceptovateľné, že ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom slobodne podnikáť, a ak dôjde k poistnej udalosti, aby túto normohodinu znížil, len preto, že poisťovňa „zvykne“ preplácať iba určitú výšku. Takéto nazeranie je absurdné, veď vynaloží rovnakú prácu, ako keby to nebola poistná udalosť. Taktiež máme za to, že „obvyklosť“ neznamená spriemerovanie cien v regióne, resp. aritmetický priemer umelo vytvorených cien normohodín, ale rozpätie súm od najnižšej hodinovej sadzby po najvyššiu. Žalovaným predložené hodinové sadzby servisov obsahujú iba zmluvné servisy žalovaného, tj. cena normohodín v týchto servisoch je zmluvne dohodnutá s poisťovňou a takúto cenu nemožno považovať za cenu obvyklú v danom regióne, ale práve naopak, jedná sa o cenu, ktorá výrazne negatívne deformuje trh servisných prác. Taktiež z vyjadrení žalovaného a z predložených hodinových sadzieb zmluvných opravcov je zrejme, že rozlišuje jednotlivé servisy na autorizované, nezávislé či zmluvné. K rozlišovaniu servisov, tak ako to prezentoval žalovaný, len uvádzame, že na trhu fungujú a podnikajú servisy, ktoré možno neoficiálne označiť ako: zmluvne servisy, nezmluvne, „autorizované“ a neautorizované servisy. Ceny na trhu tvoria všetky tieto servisy. V skratke si dovoľíme vysvetliť rozdiely medzi nimi: - zmluvné servisy - majú zmluvu s poisťovňou, tj. výška normohodiny je určená zmluvne - nezmluvné servisy - nemajú zmluvu s poisťovňou - „autorizované“ servisy - majú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel. - „neautorizované“ servisy - nemajú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel. Všetky tieto servisy podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu - skrátene nazývané "blokovaná výnimka" majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Vyššie uvedená blokovaná výnimka dáva možnosť prevádzkať nezávislým servisom značkový servis, údržbu a opravy aj nových automobilov v záručnej dobe, a to bez straty záruky samozrejme pri dodržaní postupov a rozsahu prác predpísaných výrobcom automobilu a pri použití originálnych alebo kvalitatívne rovnocenných náhradných dielov; dáva možnosť prístupu k technickým informáciám, dielenským príručiekam, a to aj o nových automobiloch; poskytuje možnosť prístupu k originálnym náhradným dielom, originálnej diagnostike a školeniam, a to nediskriminačne, včas a použiteľným spôsobom na rovnakej úrovni ako autorizovaným servisom a poskytuje aj možnosť nakupovať originálne a kvalitatívne rovnocenné náhradné diely, informácie a diagnostiku od nezávislých distribútorov náhradných dielov, a to za účelom rovnocenného postavenia jednotlivých servisov. Blokovaná výnimka tak odstraňuje prekážky, ktorými sa výrobcovia áut bránili konkurencii. Rozlišovanie autoservisov na zmluvné a nezmluvné, nemá v oporu v zákone, v európskej legislatíve, poškodzuje a obmedzuje samotného spotrebiteľa, ktorý tak nemá voľnosť výberu servisu, ako aj obmedzuje hospodársku súťaž (uprednostňuje autorizované servisy, čím diskriminuje neautorizované servisy) a narúša voľný trh. Poukazujeme aj na skutočnosť, že ak má daný servis povolenie vykonávať opravárenskú činnosť môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Zároveň aj podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a naplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Samotná skutočnosť, že oprava poškodeného

vozidla bola vykonaná nezmluvným alebo neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod na krátenie ceny práce, nakoľko táto skutočnosť sama o sebe neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a dodaného materiálu. Žalovaný zároveň predložil kalkulácie nákladov na opravu zo dňa 08.10.2019, a zo dňa 22.11.2019, kde v oboch týchto kalkuláciách cena práce bola určená iba vo výške 16.60 €/Nh . Avšak vo svojom vyjadrení k odporu už žalovaný uvádza, že priznal normohodinu vo výške 26,67 € bez DPH, čo nekorešponduje ani s vlastnými kalkuláciami žalovaného. Zo žalovaným predloženej kalkulácie nákladov na opravu, ktorá mala byť podkladom pre výpočet nároku žalobcu, je evidentné, že žalovaný do kalkulácie zasahoval, keď pri viacerých prácach uvedených v predmetnej kalkulácii je v časti časové jednotky (ČJ) znak *, tj. rozsah prác uvedený v kalkulácii žalovaného nie je podľa noriem stanovených výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla, ale závisí od svojvoľne likvidátora, ktorý v daných prípadoch mohol dať viac či menej normohodín, avšak bez nadväznosti na skutočne potrebný čas opravy. K tvrdeniam žalovaného ohľadom lakovania uvádzame, že po porovnaní kalkulácie žalobcu a kalkulácie žalovaného, je evidentné, že na výpočet nákladov na opravu boli použité iné kalkulačné programy, ktoré mohli spôsobiť rozdiely vo výsledných sumách a jednotlivých časových jednotkách či iných veličinách. Z kalkulácie žalovaného je zrejmé, že pri výpočte nákladov na lakovanie bol použitý systém AZT, ktorý uplatňuje u všetkých vozidiel rovnaké pravidlá pri tvorbe časových noriem, nezávisle od výrobcu vozidla a nezohľadňuje typ a značku motorového vozidla. Hlavným princípom na ktorom funguje daný systém je prepočet časových jednotiek lakovania na m² celkovej plochy vozidla. Systém AZT nemá oporu ani u výrobcu jednotlivých vozidiel ani v znaleckom štandarde, ale predstavuje iba poisťovňou upravený a prispôbený automatizovaný systém výpočtu nákladov na lakovanie. Daný systém nerozoznáva ani skutočnosť aký druh farby a v akej kvalite bol na lakovanie vozidla konkrétne použitý. Máme za to, že v predmetnom prípade boli rozdiely v nákladoch na lakovanie spôsobené práve rozdielnym spôsobom výpočtu nákladov na opravu v rámci rozdielných programov použitých na výpočet nákladov na opravu, nakoľko žalovaný použil program AUDATEX (pri lakovaní metódu AZT) a žalobca program Systém DAT. Programové rozdiely vo fakturácii žalobcu a kalkulácii žalovaného, nemôžu byť na škodu žalobcu ako poisteného a zakladať zákonný alebo zmluvný dôvod krátenia. Zároveň poukazujeme, že obe tieto programy používajú aj poisťovne v celej západnej Európe..

14. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že v autoservise žalobcu vykonal obhliadku a, že daný servis nemá vlastnú lakovňu, tak k tomu uvádzame, že žalovaný tieto svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal a nedoložil žiadne dôkazy k týmto svojim tvrdeniam, naopak žalobca dostatočne preukázal, že lakovanie bolo vykonané lakovanie jednak doloženou faktúrou č. 20200003 a taktiež kalkuláciou nákladov na opravu, kde sú dostatočne preukázané náklady na lakovanie. Je teda evidentné, že lakovanie bolo vykonané. Pokiaľ ide o viazanie výšku poistného plnenia na kalkulačný program poisťovne, tak k tomu by sme chceli poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14Cob/86/2019: „K samotnej kalkulácii poistného plnenia (AUDATEX), predloženej žalovaným v konaní pred okresným súdom (č.l. 76 spisu) je potrebné v zhode so súdom prvej inštancie uviesť, že program AUDATEX môže paušálne (odhadom podľa nastavenia systému) stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej skutočnej (primeranej a účelnej) cene realizovanej opravy poškodeného vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetná kalkulácia žalovaného nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet - zistenie výšky reálnej ceny uskutočnenej opravy a v podstate má poisťovni slúžiť ako porovnávací pomôcka, čo vyplýva aj zo znenia čl. IX ods. 2 písm. a) Zmluvných dojednaní: „Po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla nasledovne: a) V autorizovaných opravovniach pre danú značku a typ vozidla sa účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu poisťovne pri použití originálnych náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom.“ Kalkuláciou žalovaného je určená potencionálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla.“ Ako z vyššie uvedeného vyplýva, vzhľadom nato, že kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy nie je schopný ani určiť skutočnú škodu na konkrétnom motorovom vozidle. Žalobca vykonal iba také opravy a v takom rozsahu, aby MV bolo v rovnakom stave ako pred dopravnou nehodou. Ak žalovaný tvrdí, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptuje predloženú faktúru, a aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť, a nie prenášať túto povinnosť na žalobcu. Obrana žalovaného je iba v rovine tvrdenia a žalovaný v tomto ohľade neunesol dôkazne bremeno. Žalovaný nie je oprávnený krátiť poistné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že krátenie je dôvodné. Žalobca svoj nárok preukázal ako aj odôvodnil svoj nárok po právnej stránke odkazujúc aj na ustálenú judikatúru, žalovaný však svoje

tvrdenia a postup doposiaľ právne a po technickej stránke nijako relevantne a objektívne nepreukázal a nezdôvodnil.

15. K príslušenstvu pohľadávky žalobca uviedol, že závery v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP ale podľa OZ. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevyklúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22. 11. 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 ďalej vyplýva, že § 11 ods. 8 zákon o PZ sa viaže na splnenie výlučne nepeňažnej povinnosti, resp. zákon o PZP upravuje iba úrok z omeškania pri nesplnení nepeňažnej povinnosti. Pri nesplnení peňažnej povinnosti sa tak má aplikovať § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo začiatkom plynutia lehoty od ukončenia šetrenia, tj. splnenia nepeňažnej povinnosti. Ak by sme pripustili závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nastala by absurdná situácia, kedy by žalobcovia (poškodení) mali nárok na zaplatenie úroku z omeškania priamo od škodcov podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas, ale voči poisťovateľovi by titulom uplatnenia nároku z PZP takýto nárok nemali. V prípade aplikácie daného rozsudku by tak došlo k popretiu povinného zmluvného poistenia, podstatou ktorého je právo poisteného, aby poisťovňa za neho uhradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na motorovom vozidle, ktorú spôsobil poistený. Zároveň v prípade aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorý by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Uvedený výklad jednoznačne nie je zámerom zákonodarcu. Úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 369 Obchodného zákonníka). Ak by sme pripustili závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR neexistovala by žiadna sankcia pre poisťovňu v prípade, ak by neposkytla peňažné plnenie riadne a včas, čo by malo za následok aj nárast počtu súdnych konaní a zaťaženia súdov súdnymi konaniami voči poisťovňam.

16. Žalobca zároveň navrhol aby bolo predmetné konania prejednané na Okresnom súde Košice I. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Košice I.

17. Na pojednávaní konanom dňa 26.05.2020 sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, nezúčastnil sa a žalovaný, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne dňa 21.04.2021.

18. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, žalovaným, a zistil tento skutkový stav veci:

19. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 26.09.2019 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle B. X. W., T.: U., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: Doruč s.r.o., so sídlom: Krásnohorská 104, 040 11 Košice - Pereš, IČO: 46 963 481 , pričom túto škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla , ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti 1980127239.

20. Poškodený si dal opraviť vozidlo v autoservise : BK SERVIS s.r.o., Prašná 6, 040 18 Košice - Krásna, IČO: 36 586 188. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla predstavovali sumu vo výške 4321,37 Eur s DPH. Poškodenému bolo oznámením o poistnom plnení zo dňa 06.02.2020 oznámené, že výška poistného plnenia bola 3431,13 Eur. Žalovaný uviedol, že nepriznal položky a to navýšenie normohodiny za prácu a lakovací materiál.

21. Poškodený, Doruč s.r.o., so sídlom: Krásnohorská 104, 040 11 Košice - Pereš, IČO: 46 963 481, postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.02.2020 svoju pohľadávku vo výške 170,01 Eur voči žalovanému z poistnej udalosti č. 1980127239.

22. Žalobca doložil v konaní do spisu faktúru č. 2020003, oznámenie o poukázaní náhrady škody, cenníky autoservisov, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 07.02.2020 .

23. Podľa § 15 ods.1 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj ako zákon o PZP), náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

24. Podľa § 4 ods.4 z.č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa ust. § 11, ods 7 a ods. 8 z. č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, (7) Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. (8) Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 422 ods.1 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (OZ), uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo.

27. Podľa ust. §797 ods.3 OZ, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

28. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa § 517 ods.2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa ust. § 823 OZ, Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

31. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalovaný v konaní rozporoval aktívnu legitímáciu žalobcu tvrdením, že medzi poškodeným (resp. právnym nástupcom žalobcom) a žalovaným záväzok nevznikol a to z dôvodu, že ide o záväzok voči poistenému nie voči poškodenému. Táto obrana žalovaného v konaní nebola úspešná. Nárok poškodeného vznikol okamihom škody (škodová udalosť, dopravná nehoda) a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla, či zaplatenie ceny za vykonanú opravu. Právna skutočnosť podmieňujúca vznik nároku je vznik škodovej udalosti, pričom v zmysle judikatúry nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poškodený má nárok na náhradu škody od osoby, ktorá škodu spôsobila (vinník z dopravnej nehody, škodovej udalosti), ale v prípade, ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, platí popri lex generalis (Občiansky zákonník) aj lex specialis (zákon o PZP), ktorý umožňuje poškodenému uplatniť

si nárok na náhradu škody priamo od poisťovateľa poistenca (škodcu, vinníka dopravnej nehody), ak v čase dopravnej nehody medzi nimi (vinník z dopravnej nehody a poisťovateľ) existoval poisťný vzťah (pozri citované ustanovenia v odsekoch 38. a nasl. odôvodnenia). Z uvedeného teda vyplýva, že je na poškodenom, u ktorej osoby si svoj nárok na náhradu škody uplatní, či priamo u vinníka z dopravnej nehody - poistenca poisťovateľa, žalovaného alebo priamo u poisťovateľa poistenca, žalovaného. V prípade, ak svoj nárok na náhradu škody uplatní v zmysle citovaných zákonných ustanovení priamo u poisťovateľa, žalovaného vznikne mu priamo zo zákona pohľadávka voči uvedenému subjektu - poisťovateľovi, žalovanému. Z uvedeného teda vyplýva, že priamo zo zákona vznikol záväzkový vzťah medzi poškodeným a poisťovateľom, pričom poškodený ako veriteľ s právom na plnenie (pohľadávkou) od dlžníka, poisťovateľa, má právo s takouto pohľadávkou voľne disponovať a teda ju v zmysle zákona aj postúpiť na iný subjekt, postupníka a teda v tomto prípade na žalobcu.

33. Súd má za to, že žalobcom doložená zmluva o postúpení pohľadávok má zákonom stanovené náležitosti a žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému. Súd poukazuje na to, že zmluva o postúpení pohľadávky je v písomnej forme a nepochybne z nej vyplýva, kto komu postupuje pohľadávku v akej výške s uvedením právneho dôvodu vzniku pohľadávky. Podľa § 524 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka; Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému; S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Z citovaného ustanovenia a judikatúry súdov vyplýva, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy, a to označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu a postupníka a identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka ako a kedy bola postúpená.

34. Právny predchodca žalobcu (poškodený) teda bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby z dôvodu, že v zmysle ust. § 823 OZ v spojení s ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP vznikol nárok žalobcovi (reps. právneho predchodcovi) voči žalovanému (nie voči poistenému) a následnou zmluvou o postúpení pohľadávok bol žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

35. Vzhľadom na súdom vyslovený názor, že medzi postupcom - poškodeným, a poisťovateľom - žalovaným existuje záväzkový právny vzťah, ktorý vznikol na základe skutočností uvedených v zákone (v zmysle zákona lex specialis - zákona o PZP ku lex generalis - Občiansky zákonník)), súd námietku žalovaného ohľadom aktívnej vecnej legitimácie žalobcu ako postupníka považuje za nedôvodnú.

36. Pohľadávka uplatňovaná žalobcom vychádza zo základu nevyplateného poisťného plnenia podľa ust. § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 442 Občianskeho zákonníka. Nárok na vznik poisťného plnenia vzniká okamihom škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej udalosti.

37. Žalovaný krátil poisťné plnenie z dôvodu neprimerane účtovanej sumy za Nh práce na základe neautorizovaných servisov, čo vyplýva z podaného odporu. Skutočnosť, že poškodený si dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu, ktorého autoservis žalovaný radí medzi „neautorizované“, nemôže mať vplyv na výšku vyplatenej náhrady škody. Všetky servisy bez ohľadu na to, či sú žalovaným kvalifikované ako zmluvné, nezmluvné, autorizované alebo neautorizované podnikajú legálne a preferovanie a zvyhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a s európskou legislatívou (čl. 101 ods.3 zmluvy o fungovaní EU). Samotná skutočnosť, že oprava bola vykonaná neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod na krátenie ceny práce, ak to neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce. Nie je možné zvyhodňovať alebo znevýhodňovať niektorý zo servisov, keďže podnikajú v súlade s nariadením komisie EÚ č.330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní čl.101 ods.3 Zmluvy o fungovaní európskej únie a nariadení komisie EÚ č.461/2010 z 27.5.2010. Ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom podnikat' a dôjde k poisťnej udalosti, aby túto znížil len preto, že poisťovňa prepláca len do určitej výšky normohodinu. Samotná skutočnosť, že oprava bola vykonaná neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod na krátenie ceny práce, ak to neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce.

38. Súd má za to, že náklady na prácu sa vypočítajú s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje obvyklú cenu v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a

typ vozidla, pričom žalobca - servis v danom prípade si účtoval za normohodinu práce 35,- Eur bez DPH. Podľa predložených cenníkov autoservisov, ktoré predložil žalobca, žalobcom účtovaná suma za normohodinu prác je v (podľa priložených cenníkov autoservisov Auto Gábiel, s.r.o. Košice - Osloboditeľov 70, Košice - 38 € bez DPH - mechanické práce, 43 € - klampiarske a lakovacie práce, Moris Slovakia s.r.o. - Alejová 4, Košice - 45 € bez DPH - mechanická dielňa, 43 € bez DPH - karosárska a lakovacia dielňa). Preto neuznané náklady na množstvo práce v plnej výške neboli uznané žalovaným dôvodne.

39. Neobstojí ani dôvod krátenia poistného plnenia z dôvodu rozdielu v lakovacom materiály. Z predloženého oznámenia o poistnom plnení nie je zrejmé za aký lakovací materiál krátil žalovaný poistné plnenie. Množstvo použitého lakovacieho materiálu sa taktiež odvíja od použitej technológie opravy, od počtu vrstiev laku, ktoré poškodené motorové vozidlo malo pred poistnou udalosťou ako aj od konkrétneho typu laku (napr. metalíza). Zároveň však poškodené motorové vozidlo má po oprave spĺňať stav bezprostredne pred poistnou udalosťou. Žalovaný nepreukázal, že by množstvo použitého lakovacieho materiálu bolo nadmerné tak aby poškodené motorové vozidlo po oprave spĺňalo stav bezprostredne pred poistnou udalosťou. Nadmerné použitie lakovacieho materiálu žalovaný vyvodil len z predloženej kalkulácie.

40. Taktiež nie nepodstatnou skutočnosťou je to, že kalkulácia nákladov má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a nevyhnutne rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia, nakoľko kalkulácia je predbežná a nemusí zohľadniť skutočnú hodnotu pri oprave vozidla. Súd má za to, že faktúra predložená žalobcom predstavuje konkrétnu sumu - majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou udalosťou. Kalkuláciu nákladov na opravu, ktorá má stále len predbežný charakter, preto nemôže slúžiť na určenie konečnej výšky škody, ktorá pri poistnej udalosti vznikla.

41. V prípade krátenia náhrady škody z dôvodu neprimeraných nákladov na lakovací materiál žalovaný neunesol dôkazné bremeno preukázania tvrdeného, neprimeranosť nákladov na lakovací materiál nepreukázal a súd nemá dôvod pochybovať o primeranosti množstva použitého lakovacieho materiálu.

42. Pri posudzovaní dôvodnosti nároku na príslušenstvo uplatňovanej pohľadávky a to úrokov z omeškania vo výške 5% ročne, vychádzal súd z ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP, podľa ktorého z ustanovenia § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. (v platnom znení) vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Po uplynutí lehoty danej v ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP, sa dlžník (žalovaný) dostáva do omeškania s plnením peňažného dlhu čo pre veriteľa (žalobcu) znamená, že mu vzniká, popri plnení, aj nárok na úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ

43. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti č. 1980127239 najneskôr dňa 06.02.2020, keďže listom zo dňa 06.02.2020 oznámil poškodenému poskytnutie poistného plnenia v sume 3431,13 EUR. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy 170,01 EUR dňa 22.02.2020 (teda 15 odo dňa kedy žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti, t.j. 15 dni odo 06.02.020 pričom od 22.02.020 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením). Výška úroku z omeškania 5% ročne je v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Preto uplatnenie príslušenstva pohľadávky tak ako to urobil žalobca je dôvodné a ani v tejto časti nebol dôvod na zamietnutie žaloby.

44. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná v časti o zaplatenie 170,01 Eur EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,01 EUR od 22.02.2020 do zaplatenia, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

45. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Z dôvodu, že žalobca mal vo veci plný úspech, priznal mu súd náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 100 %.

47. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 3 písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 363 CSP, V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok).